

24.10.2017

ÁLLÁSFOGLALÁSI INDÍTVÁNY

benyújtva a Bizottság nyilatkozatát követően

az eljárási szabályzat 123. cikkének (2) bekezdése alapján

a szexuális zaklatás és erőszak ellen az Unióban folytatott küzdelemről
(2017/2897(RSP))

Iratxe García Pérez, Maria Arena, Inés Ayala Sender, Zigmantas Balčytis, Hugues Bayet, José Blanco López, Vilija Blinkevičiūtė, Biljana Borzan, Nessa Childers, Viorica Dăncilă, Isabella De Monte, Tanja Fajon, Monika Beňová, Knut Fleckenstein, Eugen Freund, Eider Gardiazabal Rubial, Enrico Gasbarra, Neena Gill, Ana Gomes, Karoline Graswander-Hainz, Anna Hedh, Liisa Jaakonsaari, Karin Kadenbach, Cécile Kashetu Kyenge, Juan Fernando López Aguilar, Olle Ludvigsson, Edouard Martin, Costas Mavrides, Marlene Mizzi, Clare Moody, Jens Nilsson, Maria Noichl, Pier Antonio Panzeri, Massimo Paolucci, Pina Picierno, Tonino Picula, Kati Piri, Soraya Post, Evelyn Regner, Christine Revault d'Allonnes Bonnefoy, Liliana Rodrigues, Maria João Rodrigues, Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández, Tibor Szanyi, Marita Ulvskog, Elena Valenciano, Josef Weidenholzer, Martina Werner, Flavio Zanonato, Carlos Zorrinho, Richard Corbett
az S&D képviselőcsoport nevében

Az Európai Parlament állásfoglalása a szexuális zaklatás és erőszak ellen az Unióban folytatott küzdelemről (2017/2897(RSP))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európa Tanács nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló Egyezményére, amelyet 2011. május 11-én, Isztambulban nyitottak meg aláírásra (a továbbiakban az „Isztambuli Egyezmény”),
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2. és 3. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ) és különösen annak 8., 19., 157. és 216. cikkére, valamint 218. cikke (6) bekezdése második albekezdésének a) pontjára,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 21., 23., 24., 25. és 26. cikkére,
- tekintettel a Nők Negyedik Világkonferenciáján 1995. szeptember 15-én elfogadott Pekingi Nyilatkozatra és Cselekvési Platformra, továbbá az ENSZ ezt követő Peking+5 (2000), Peking+10 (2005), Peking+15 (2010) és Peking+20 (2015) különleges ülésein elfogadott záródokumentumokra,
- tekintettel a munkahelyi zaklatásról szóló 2001. szeptember 20-i (2001/2339(INI)) állásfoglalására¹, a nők elleni erőszak felszámolásáról szóló 2009. november 26-i állásfoglalására², a nők elleni erőszakkal szembeni fellépést célzó, új uniós politikai keret prioritásairól és körvonalairól szóló 2011. április 5-i állásfoglalására³, az egészségre és a munkabiztonságra vonatkozó, 2007–2012 közötti európai stratégia középtávú értékeléséről szóló 2011. december 5-i állásfoglalására⁴, a Bizottságnak szóló ajánlásokat tartalmazó, a nők elleni erőszakról szóló, 2014. február 25-i állásfoglalására⁵ és az európai hozzáadott érték azt kísérő 2013. novemberi értékelésére, az Európai Uniónak a nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelemről és annak megelőzéséről szóló Isztambuli Egyezményéhez történő csatlakozásáról szóló 2016. november 24-i állásfoglalására⁶, az Európa Tanács a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményének az Európai Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról szóló 2017. szeptember 12-i állásfoglalására⁷,
- tekintettel a „Stratégiai szerepvállalás a nemek közötti egyenlőségért (2016–2019)” című, 2015. december 3-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra

¹ HL C 77 E, 2002.3.28., 138. o.

² HL C 285 E, 2010.10.21., 53. o.

³ HL C 296 E, 2012.10.2., 26. o.

⁴ HL C 168 E, 2013.6.14., 102. o.

⁵ HL C 285., 2017.8.29., 2. o.

⁶ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0451.

⁷ Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0329.

(SWD(2015)0278),

- tekintettel az EU hármas elnökségének (Észtország, Bulgária és Ausztria) a férfiak és nők közötti egyenlőségről szóló 2017. július 19-i nyilatkozatára,
- tekintettel a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló 2012. október 25-i 2012/29/EU irányelvre¹,
- tekintettel az európai védelmi határozatról szóló 2011. december 13-i 2011/99/EU irányelvre² és a polgári ügyekben hozott védelmi intézkedések kölcsönös elismeréséről szóló 2013. június 12-i 606/2013/EU rendeletre³,
- tekintettel a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló 2006/54/EK irányelvre⁴, valamint a nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód elvének az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés, valamint azok értékesítése, illetve nyújtása tekintetében történő végrehajtásáról szóló 2004/113/EK irányelvre⁵, amelyek meghatározzák a zaklatás és a szexuális zaklatás fogalmát, és elítélik azokat,
- tekintettel „A nők és férfiak közötti egyenlőségről az Európai Unióban – 2014–2015” című 2017. március 14-i állásfoglalására⁶, valamint „A nők és a férfiak közötti egyenlőség terén 2013-ban elért haladásról az Európai Unióban” című 2015. március 10-i állásfoglalására⁷,
- tekintettel a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetének a nemek közötti egyenlőség mutatószámáról szóló 2017. októberi jelentésére,
- tekintettel az Európai Parlament munkájában a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítéséről szóló, 2016. március 8-i állásfoglalására⁸,
- tekintettel a személyzeti szabályzat 12a. cikkére,
- tekintettel az emberi méltóság védelmére, valamint a lelki és szexuális zaklatás elleni küzdelemre vonatkozó európai bizottsági politikáról szóló 2006. április 26-i bizottsági határozatra,
- tekintettel az európai parlamenti képviselők számára készült „Zaklatásmentes munkahely” című 2017 szeptemberében kiadott útmutatóra és a Parlament ezzel kapcsolatos cselekvési tervére,
- tekintettel eljárási szabályzata 123. cikkének (2) bekezdésére,

¹ HL L 315., 2012.11.14., 57. o.

² HL L 338., 2011.12.21., 2. o.

³ HL L 181., 2013.6.29., 4. o.

⁴ HL L 204., 2006.7.26., 23. o.

⁵ HL L 373., 2004.12.21., 37. o.

⁶ Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0073.

⁷ HL C 316., 2016.8.30., 2. o.

⁸ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0072.

- A. mivel a nemek közötti egyenlőség az EU egyik alapértéke; mivel az egyenlő bánásmódhoz és a megkülönböztetésmentességhez való jog a Szerződésekben és az Alapjogi Chartában is rögzített alapvető jog, és azt a jogalkotásban, a gyakorlatban, az ítélkezési gyakorlatban és a mindennapi életben egyaránt maradéktalanul tiszteletben kell tartani, elő kell mozdítani és érvényre kell juttatni;
- B. mivel a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó 2017. évi mutató szerint minden tagállam messze van a nők és a férfiak közötti egyenlőség megvalósításától, és lassú az előrehaladás; mivel a nemi alapú erőszak a nemek közötti egyenlőtlenségek oka és következménye is egyben;
- C. mivel a „szexuális zaklatás” olyan, szexuális magatartás, amely azon személy számára, akire irányul, nem kívánatos, és amelynek célja vagy hatása az említett személy megsértése, illetve megfélemlítő, ellenséges, bántó vagy zavarba ejtő közeg megteremtése; mivel a szexuális zaklatást a nemen alapuló hátrányos megkülönböztetésként kell kezelni; mivel a szexuális zaklatás lehet egyszeri esemény, de folyamatos magatartás is;
- D. mivel a munkahelyen elkövetett szexuális erőszak és zaklatás egészségügyi és biztonsági kérdés, amit haladéktalanul kezelni kell és meg kell előzni;
- E. mivel az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének „Nőkkel szembeni erőszak: az Unió egészére kiterjedő felmérés” című, 2014 márciusában megjelent jelentése rámutat arra, hogy minden tizedik európai nőt ért szexuális vagy új technológiák révén történő zaklatás, míg a magasabb döntéshozó szerepben levő nők 75%-a szenvedett el szexuális zaklatást; mivel ez azt mutatja, hogy életkortól és az életben elfoglalt helytől függetlenül egyetlen nő vagy lány sincs biztonságban a szexuális alapú erőszakkal szemben;
- F. mivel a nőkkel szembeni erőszak kapcsolódik a hatalom nők és férfiak közötti nem egyenlő megoszlásához, a szexizmushoz és a nemi sztereotípiákhoz, amelyek a férfiak nőkkel szembeni dominanciájához és megkülönböztetéséhez vezetnek, és megakadályozták a nők teljes körű kibontakozását;
- G. mivel a nők elleni erőszakot – beleértve a szexuális zaklatást és erőszakot is – túl könnyen tolerálják; mivel valójában az alapvető jogok szisztematikus megsértéséről és súlyos bűncselekményről van szó, amelyet mint olyat szankcionálni kell; mivel véget kell vetni a büntetlenségnek, biztosítva, hogy az elkövetők ellen eljárás induljon, és az erőszak áldozataivá vált nők és lányok megfelelő támogatásban és elismerésben részesüljenek az igazságszolgáltatási rendszer révén, hogy ezáltal megtörjön az erőszak áldozatává váló nők és lányok hallgatásának és magányának ördögi köre;
- H. mivel a nemi alapú erőszak elkövetői gyakran az áldozat által már ismert személyek, és mivel az áldozat sok esetben függőségi viszonyban van, ami növeli az erőszak jelentésével kapcsolatos félelmet;
- I. mivel a nőkkel szembeni erőszak valamennyi formájának kiváltó okai a nemi sztereotípiák és a szexizmus, beleértve a szexista gyűlöletbeszédet is, amelyek világszerte offline és online, illetve a köz- és a magánszférában is előfordulnak;

- J. mivel a fizikai, a szexuális vagy a pszichológiai erőszak és bántalmazás súlyos hatással van az áldozatokra, ami testi, szexuális, érzelmi vagy lelki sérüléseket, illetve anyagi károkat okozhat; mivel ez hatással van családjukra és rokonaikra, valamint a társadalom egészére;
- K. mivel az Isztambuli Egyezményt valamennyi tagállam aláírta, de csak 15 ratifikálta; mivel az Unió Egyezményhez való csatlakozása nem mentesíti a tagállamokat a nemzeti szintű ratifikálás alól;
- L. mivel az Isztambuli Egyezmény 40. cikke kimondja, hogy „a részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a nem kívánt, szexuális természetű szóbeli, nem szóbeli vagy fizikai cselekmény, amelynek célja vagy hatása egy személy méltóságának megsértése, különösen akkor, ha az megfélemlítő, ellenséges, megalázó, megszegyenítő vagy sértő környezetet teremt, büntetőjogi vagy más jogi szankció tárgyát képezze”;
- M. mivel a nyilvános tereken zajló erőszak és szexuális zaklatás az egész Európai Unióban elterjedt;
- N. mivel az erőszak és a zaklatás a politikai életben aránytalanul nagy mértékben célozza a nőket nemük miatt;
- O. mivel az ilyen erőszak sérti az emberi jogokat és az alapvető szabadságokat, ideértve az annak biztosítására vonatkozó kötelezettséget is, hogy a nők szabadon részt vehessenek a politikai életben; mivel ezeket a szabadságokat nemzetközi egyezmények, például a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára, a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetések minden formájának kiküszöböléséről szóló ENSZ-egyezmény (CEDAW), a Pekingi Cselekvési Platform és a fenntartható fejlesztési célok rögzítik;
- P. mivel az Interparlamentáris Unió (IPU) által készített felmérés megállapította, hogy a politikai életben szerepet vállaló nők közül világszerte, köztük 15 európai országban, a válaszadók 81,8%-a élt át pszichológiai erőszakot, 65,5%-uk pedig több alkalommal is vagy gyakran kapott megalázó szexista megjegyzéseket képviselői megbízatása során;
- Q. mivel az európai parlamenti képviselők és személyzet részére tartott, a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítésére vonatkozó szakképzések kulcsfontosságúak a nemi dimenzió minden szakpolitikai területen és szinten való előmozdításához; mivel az erre fordított pénzügyi és emberi erőforrások elégtelenek annak biztosításához, hogy valódi előrelépés történjen Parlament nemek közötti egyenlőség érvényesítésére irányuló tevékenységeiben;
- R. mivel a szexuális zaklatást az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzata és az Európai Unió egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek 12a. cikke definiálja;
- S. mivel a Bizottság 2006. április 26-án elfogadott egy határozatot az emberi méltóság védelmére, valamint a lelki és szexuális zaklatás elleni küzdelemre vonatkozó európai bizottsági politikáról;

- T. mivel az Unióban a legtöbb nemzeti parlament nem hozott aktív intézkedéseket a munkahelyen elkövetett szexuális zaklatás és szexuális erőszak felszámolására; mivel a Parlament felállított egy speciális tanácsadó bizottságot az akkreditált parlamenti asszisztensek és képviselők közötti zaklatási ügyekkel kapcsolatos panaszok kezelésére, a munkahelyi zaklatással és annak megelőzésével foglalkozó tanácsadó bizottság pedig a parlamenti alkalmazottakkal és a képviselőcsoportokkal kapcsolatos hivatalos eljárásokkal foglalkozik;

Zéró tolerancia a szexuális zaklatás és erőszak kapcsán az Unióban

1. elítéli a nők elleni erőszak minden formáját, és sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a nők és a leányok gyakran vannak kitéve szexuális zaklatásnak és szexuális erőszaknak, ami súlyosan sérti az emberi jogokat és emberi méltóságukat;
2. emlékeztet, hogy a szexuális zaklatás különböző formákat ölthet (fizikai, szóbeli, írásbeli vagy egyéb), és ellenkező vagy azonos nemű emberek között történhet; mivel számos különböző típusú magatartás tekinthető szexuális zaklatásnak, mint például: valamiféle ellentételezés (előléptetés, stb.) ígérete szexuális szolgáltatásért, vagy megtorlással fenyegetés ilyen kérés megtagadásáért; ismételt durva vagy ráutaló megjegyzések, vagy szexuális utalások; durva és obszcén nyelvezet és gesztusok; ismételt és túlzott bókok egy munkatárs megjelenése kapcsán; fizikai érintkezés, dörgölözés, csipkedés, vagy szándékos kéretlen csókok; kukkolás vagy magamutogatás; pornográf anyagok használata;
3. felszólítja a tagállamokat, hogy nyilvánítsák bűncselekménnyé a szexuális zaklatást és a szexuális erőszak valamennyi formáját, és teljes mértékben kötelezzék el magukat eredményes felszámolásuk mellett; ez magában foglalja többek között, de nem kizárólagosan: a közterületen, a politikai életben és a munkahelyeken elkövetett szexuális zaklatás bűncselekménnyé nyilvánítása; tájékoztató kampányok folytatása a szexuális zaklatás és bántalmazás áldozatainak jogairól; a rendőrség és az igazságszolgáltatási rendszer tagjainak képzése az áldozatok jogairól és szigorú protokoll érvényesítése az áldozatok támogatása és a szexuális zaklatás és bántalmazás eseteinek kivizsgálása terén; ingyenes jogi tanácsadás és támogatás nyújtása az ügyüket bíróság elé vivő áldozatok számára;
4. felszólítja a Bizottságot, hogy javasoljon a munkahelyi szexuális zaklatás elleni hatékonyabb küzdelmet szolgáló, egyértelmű intézkedéseket; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a személyeket a munkahelyi megkülönböztetéssel szemben védő uniós jogszabályok ellenére a transznemű munkakeresők 30%-át érte megkülönböztetés a munkakeresés folyamán, és a transznemű nők körében volt a legvalószínűbb, hogy megkülönböztetés célpontjává válnak az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének az LMBT- személyekkel kapcsolatos európai felmérését megelőző évben; rámutat arra, hogy ez az Európai Unió Alapjogi Chartájának megsértése;
5. felhívja a Bizottságot, hogy aktívan mozdítsa elő a hozzáállás és a viselkedés megváltozását, és küzdjön a szexizmus és a sztereotípiákkal terhelt nemi szerepek ellen, többek között a nemi szempontból semleges nyelvhasználat előmozdításával, célzott erőfeszítéseket téve a média és a reklámok kulcsfontosságú szerepének figyelembevételére e téren és mindenkit, köztük a férfiakat és a fiúkat is arra ösztönözve, hogy játsszanak aktív szerepet az erőszak minden formájának

megakadályozásában;

6. felhívja a tagállamokat, hogy oktatási rendszerükben tegyék kötelezővé tájékoztató kampányok folytatását a szexuális beleegyezésről és zaklatásról;
7. felszólítja a Bizottságot, hogy kezdeményezzen és támogasson párbeszédet a sajtóval ez utóbbinak a nyilvános helyeken, munkahelyeken és máshol elkövetett szexuális erőszakról és zaklatásról való tárgyilagos tájékoztatásra vonatkozó kötelezettségéről, ösztönözve az újságírókat, hogy kiemelten számoljanak be a figyelemfelkeltő kampányokról és a nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelemben részt vevő a civil társadalmi szervezetek munkájáról;
8. üdvözli, hogy az EU 2017. június 13-án aláírta az Isztambuli Egyezményt; sürgeti a tagállamokat az Isztambuli Egyezmény ratifikálásával és végrehajtásával kapcsolatos tárgyalások felgyorsítására; felszólítja az észet soros elnökséget, hogy gyorsítsa fel az Isztambuli Egyezmény uniós ratifikálását;
9. felhívja a tagállamokat, hogy érvényesítsék az e téren hatályos uniós irányelveket, különös tekintettel a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló 2006/54/EK irányelvre, valamint a nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód elvének az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés, valamint azok értékesítése, illetve nyújtása tekintetében történő végrehajtásáról szóló 2004/113/EK irányelvre, amelyek meghatározzák a zaklatás és a szexuális zaklatás fogalmát, és hogy biztosítsanak megfelelő pénzügyi és humán erőforrásokat az erőszak és a szexuális zaklatás megelőzésére és felszámolására, erősítve a nők és lányok szerepvállalását, megvédve az áldozatokat és lehetővé téve számukra a kártalanítást;
10. felhívja a tagállamokat, hogy teljes körűen hajtsák végre az európai védelmi határozatról szóló 2011/99/EU irányelvet és a polgári ügyekben hozott védelmi intézkedések kölcsönös elismeréséről szóló 606/2013/EU rendeletet, valamint az áldozatok védelméről szóló 2012/29/EU irányelvet; felhívja a Bizottságot, hogy tegye közzé 2016. január 1-én esedékes végrehajtási jelentését;
11. felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő jogi aktust a tagállamok támogatására a nőkkel és lányokkal szembeni erőszak és a nemi alapú erőszak valamennyi formájának megelőzésében és megbüntetésében;
12. felhívja a Tanácsot arra, hogy aktiválja az áthidaló klauzulát, azaz fogadjon el egyhangú határozatot arról, hogy a nőkkel és lányokkal szembeni erőszak (és a nemi alapú erőszak egyéb formái) is az EUMSZ 83. cikkének (1) bekezdése szerinti bűncselekmények közé tartozik;
13. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a rasszizmus és az idegengyűlölet egyes formái és megnyilvánulásai elleni, büntetőjogi eszközökkel történő küzdelemről szóló jelenleg hatályos uniós kerethatározatot, annak érdekében, hogy az a szexizmust, az előítéletes bűncselekményeket, valamint a szexuális irányultságon, a nemi identitáson és a nemi jellemzőkön alapuló gyűlöletre való uszítást is magában foglalja;
14. felhívja a Bizottságot, hogy uniós szinten javítsa az összehasonlítható, lebontott adatok

gyűjtését a nem alapú erőszakra vonatkozóan;

Szexuális zaklatás az uniós parlamentekben, beleértve az Európai Parlamentet is

15. felszólítja a tagállamokat, hogy vizsgálják meg a szexuális zaklatás és erőszak helyzetét, tegyenek aktív intézkedéseket annak felszámolására nemzeti parlamentjeikben, és hajtsanak végre és megfelelően érvényesítsenek politikákat a választott képviselők és az alkalmazottak emberi méltósága munkahelyen való tiszteletben tartásának érdekében; felszólít az ilyen politikák végrehajtásának nyomon követésére;
16. felszólítja a tagállamokat, hogy biztosítsanak védelmet a nyilvános szereplést vállaló parlamenti képviselők számára, és különösen azoknak, akik szexuális és nemi alapú erőszak fenyegetettségének vannak kitéve, akár az interneten is;
17. felszólít a bevált gyakorlatok cseréjére valamennyi szinten a többi intézménnyel és szervezettel – mint például a UN Women, az Európa Tanács, az uniós intézmények és a nemek közötti egyenlőség előmozdításában érintett felek;
18. hangsúlyozza, hogy nyílt és folyamatos párbeszédre van szükség a nemzeti parlamentekkel annak érdekében, hogy kialakuljon egy közös megközelítés és a parlamentekben tovább fejlődjenek a nemek közötti egyenlőség érvényesítése és szexuális zaklatás elleni küzdelem terén bevált gyakorlatok;
19. felszólít egy független szakértőkből álló bizottság létrehozására, amely kivizsgálja a szexuális zaklatással és visszaéléssel kapcsolatos helyzetet az Európai Parlamentben;
20. úgy határoz, hogy módosítja és megerősíti az akkreditált parlamenti asszisztensek és képviselők közötti zaklatási ügyekkel kapcsolatos panaszok kezelésével foglalkozó tanácsadó bizottság működését; kéri, hogy erősítsék meg a zaklatással és annak megelőzésével foglalkozó tanácsadó bizottságot annak érdekében, hogy megszilárdítsák pozitív intézkedéseit és hogy elkerüljék az összeférhetetlenséget e fontos bizottság tagjai esetében, illetve hogy hozzanak létre egy szexuális zaklatással foglalkozó különbizottságot – melynek többek között tagja egy jogi tanácsadó és egy orvos is – a hivatalos esetek kivizsgálására, az esetek bizalmas jegyzékének kezelésére és a zéró tolerancia érvényesítéséhez szükséges legjobb eszközök alkalmazására az intézmény valamennyi szintjén;
21. úgy határoz, hogy teljes mértékben támogatja az Európai Parlamenten belül és/vagy a helyi rendőrségen eljárást indító áldozatokat, amennyiben szükséges aktiválja a védelmi vagy biztonsági intézkedéseket, és teljes körűen alkalmazza a személyzeti szabályzat 12a. cikkét, biztosítva az ügyek teljes körű kivizsgálását és a fegyelmi intézkedések meghozatalát;
22. úgy határoz, hogy biztosítja egy erős és eredményes cselekvési terv végrehajtását a megelőzés és a támogatás érdekében, és kötelező képzést indít a képviselők és a személyzet valamennyi tagja számára az emberi méltóság munkahelyen való tiszteletben tartásáról és a zéró tolerancia alapvető normává válásáról; úgy határoz, hogy teljes mértékben bevon minden képviselőt és alkalmazottat a figyelemfelkeltő kampányokba, különös figyelmet fordítva a legkiszolgáltatottabb helyzetben levő csoportokra, például a gyakornokokra, az akkreditált parlamenti asszisztensekre (APA)

és a szerződéses alkalmazottakra;

23. úgy határoz, hogy az áldozatok támogatása és megsegítése érdekében létrehozza a bizalmas tanácsadók intézményi hálózatát, amint az a Bizottságnál gyakorlat;
24. javasolja, hogy az európai ombudsman évente szolgáltatson adatokat a Parlament nemek közötti egyenlőséggel és sokszínűséggel foglalkozó magas szintű csoportjának a nemek közötti egyenlőséget érintő, a Parlamentben történt hivatali visszaességokkal kapcsolatos panaszokról, teljes mértékben tiszteletben tartva az ombudsman feladatainak ellátására vonatkozó szabályokról és általános feltételekről szóló európai parlamenti határozatot;

o

o o

25. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a nemzeti parlamenteknek és a tagállamok kormányainak, a Tanácsnak, a Bizottságnak, és az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének.